

Wtorek, 9 marca 2021 r.

P9_TA(2021)0060

Wniosek o uchylenie immunitetu Antonia Comína i Oliveresa**Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 marca 2021 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Antonia Comína i Oliveresa (2020/2025(IMM))**

(2021/C 474/18)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek o uchylenie immunitetu przekazany przez prezesa Sądu Najwyższego Hiszpanii dnia 13 stycznia 2020 r. i wydany przez prezesa Izby Drugiej Sądu Najwyższego Hiszpanii w ramach postępowania specjalnego nr 3/20907/2017 w dniu 10 stycznia 2020 r.; uwzględniając ogłoszenie wspomnianego wniosku o uchylenie immunitetu na posiedzeniu plenarnym w dniu 16 stycznia 2020 r.,
 - po wysłuchaniu wyjaśnień Antonia Comína i Oliveresa zgodnie z art. 9 ust. 6 Regulaminu Parlamentu,
 - uwzględniając art. 8 i 9 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, jak również art. 6 ust. 2 Aktu dotyczącego wyborów członków Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich z dnia 20 września 1976 r.,
 - uwzględniając wyroki wydane przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w dniach 21 października 2008 r., 19 marca 2010 r., 6 września 2011 r., 17 stycznia 2013 r. i 19 grudnia 2019 r.⁽¹⁾,
 - uwzględniając decyzję hiszpańskiej Centralnej Komisji Wyborczej z dnia 13 czerwca 2019 r.⁽²⁾,
 - uwzględniając ogłoszenie na posiedzeniu plenarnym w dniu 13 stycznia 2020 r., że w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 19 grudnia 2019 r. Parlament przyjął do wiadomości wybór Antonia Comína i Oliveresa na posła do Parlamentu Europejskiego ze skutkiem od dnia 2 lipca 2019 r.,
 - uwzględniając art. 71 ust. 1 i 2 konstytucji Hiszpanii,
 - uwzględniając art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 1 oraz art. 9 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A9-0021/2021),
- A. mając na uwadze, że prezes Izby Drugiej Sądu Najwyższego Hiszpanii wniósł o uchylenie immunitetu posła do Parlamentu Europejskiego Antonia Comína i Oliveresa w odniesieniu do art. 9 ust. 1 lit. b) Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej w związku z postępowaniem specjalnym nr 3/20907/2017 – postępowanie karne w sprawie zarzucanego przestępstwa buntu, o którym mowa w art. 544 i 545 hiszpańskiego kodeksu karnego, oraz w sprawie zarzucanego sprzeniewierzenia środków publicznych, o którym mowa w art. 432 hiszpańskiego kodeksu karnego w połączeniu z jego art. 252;
- B. mając na uwadze, że czyny ścigane miały zostać popełnione w 2017 r.; mając na uwadze, że nakaz ścigania w tej sprawie wydano w dniu 21 marca 2018 r. i potwierdzono w późniejszych postanowieniach oddalających odwołania; mając na uwadze, że dochodzenie zostało zamknięte postanowieniem z dnia 9 lipca 2018 r. i potwierdzone jako prawomocne w dniu 25 października 2018 r.; mając na uwadze, że postanowieniem z dnia 9 lipca 2018 r. Antoni Comín i Oliveres, między innymi, został uznany za winnego niestawiennictwa oraz że podjęto decyzję o zawieszeniu postępowania w stosunku do niego i innych osób do czasu ich odnalezienia;
- C. mając na uwadze, że w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 19 grudnia 2019 r. Parlament przyjął do wiadomości wybór Antonia Comína i Oliveresa na posła do Parlamentu Europejskiego ze skutkiem od dnia 2 lipca 2019 r.;

⁽¹⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 21 października 2008 r., *Marra/De Gregorio i Clemente*, C-200/07 i C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; wyrok Sądu z dnia 19 marca 2010 r., *Gollnisch/Parlament*, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 6 września 2011 r., *Patriciello*, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; wyrok Sądu z dnia 17 stycznia 2013 r., *Gollnisch/Parlament*, T-346/11 i T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 19 grudnia 2019 r., *Junqueras Vies*, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

⁽²⁾ *Boletín Oficial del Estado* nr 142, 14 czerwca 2019 r., s. 62477–62478.

Wtorek, 9 marca 2021 r.

- D. mając na uwadze, że jego status posła do Parlamentu Europejskiego został potwierdzony ze skutkiem od dnia 13 czerwca 2019 r.; mając na uwadze, że wniosek o uchylenie immunitetu dotyczy zatem okoliczności i postępowania, które miały miejsce przed uzyskaniem statusu posła, a tym samym immunitetu posła do Parlamentu Europejskiego;
- E. mając na uwadze, że Komisja Prawna zapoznała się z dokumentami uznanymi przez Antonia Comína i Oliveresa za istotne dla procedury i przedstawionymi członkom komisji zgodnie z art. 9 ust. 6 Regulaminu;
- F. mając na uwadze, że organy państw członkowskich decydują o stosowności postępowania sądowego;
- G. mając na uwadze, że zadaniem Parlamentu Europejskiego nie jest kwestionowanie zasadności krajowych systemów prawnych i sądowych;
- H. mając na uwadze, że Parlament Europejski nie ma kompetencji do oceny lub zakwestionowania jurysdykcji krajowych organów sądowych odpowiedzialnych za przedmiotowe postępowanie karne;
- I. mając na uwadze, że zgodnie z prawem hiszpańskim, w myśl wykładni sądów krajowych i według informacji przekazanych Parlamentowi przez to państwo członkowskie, Druga Izba Karna Sądu Najwyższego Hiszpanii jest organem właściwym do wystąpienia o uchylenie immunitetu posła do Parlamentu Europejskiego;
- J. mając na uwadze, że postępowanie nie dotyczy opinii wyrażonych lub głosów oddanych w ramach wykonywania obowiązków posła do Parlamentu Europejskiego w rozumieniu art. 8 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej;
- K. mając na uwadze, że zgodnie z art. 9 ust. 1 lit. a) Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej posłowie do Parlamentu Europejskiego korzystają na terytorium swoich państw z immunitetów przyznawanych członkom parlamentu ich państwa;
- L. mając na uwadze, że art. 71 ust. 1 i 2 konstytucji hiszpańskiej stanowi, że:
- „1. Posłowie i senatorowie korzystają z nietykalności w odniesieniu do opinii wyrażonych przy wykonywaniu ich funkcji.*
- 2. W trakcie pełnienia swojego mandatu posłowie i senatorowie korzystają również z immunitetu i mogą zostać zatrzymani jedynie w przypadku ujęcia na gorącym uczynku. Nie mogą być postawieni w stan oskarżenia ani osądzeni bez uprzedniej zgody odpowiedniej izby.”;*
- M. mając na uwadze, że wniosek o uchylenie immunitetu informuje – w odniesieniu do stosowania art. 71 konstytucji hiszpańskiej, a w szczególności etapu postępowania, od którego nie jest konieczne wystąpienie o zgodę parlamentu na prowadzenie postępowania karnego przeciwko oskarżonemu, który uzyskał status posła – że wniosek o uchylenie immunitetu nie jest konieczny w przypadkach, w których status posła do parlamentu został uzyskany w trakcie toczącego się wcześniej procesu lub w sprawach, w których poseł obejmuje urząd po formalnym rozpoczęciu postępowania; mając na uwadze, że w związku z tym nie jest wymagane wystąpienie z wnioskiem o uchylenie immunitetu na mocy art. 9 ust. 1 lit. a) Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej w celu podjęcia środków na terytorium Hiszpanii;
- N. mając na uwadze, że Parlament Europejski nie jest właściwy dla wykładni krajowych przepisów o przywilejach i immunitetach członków Parlamentu;
- O. mając na uwadze, że zgodnie z art. 9 ust. 1 lit. b) Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej posłowie do Parlamentu Europejskiego korzystają na terytorium innego państwa członkowskiego z immunitetu chroniącego przed zatrzymaniem oraz immunitetu jurysdykcyjnego;
- P. mając na uwadze, że w dniu 4 listopada 2019 r. Izba Druga Sądu Najwyższego Hiszpanii nakazała „[w]ydać krajowe nakazy aresztowania i oddania do dyspozycji, europejskie nakazy aresztowania i wydania, a także międzynarodowe nakazy aresztowania w celu ekstradycji, na potrzeby odnośnych postępowań karnych” w odniesieniu do Antonia Comína i Oliveresa, w przypadku którego stwierdzono niestawiennictwo; mając na uwadze, że jak wyjaśniono we wniosku o uchylenie immunitetu, w dniu 10 stycznia 2020 r. oddalono odwołanie od tej decyzji w odniesieniu do uchylenia „odpowiednich krajowych nakazów odnalezienia, aresztowania i doprowadzenia do zakładu karnego, a także międzynarodowych i europejskich nakazów aresztowania i wydania” i przyjęto środki odwoławcze „od postanowienia z 4 listopada 2019 r., zgodnie z wykładnią przedstawioną przez TSUE w wyroku z 19 grudnia 2019 r., czyli [postanowiono] uznać immunitety i przywileje przynależne odwołującym się jako posłom do Parlamentu Europejskiego, przewidziane w art. 9 protokołu nr 7 do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej”, a także postanowiono zwrócić się do Parlamentu Europejskiego o uchylenie immunitetu Antonia Comína i Oliveresa, „by można było kontynuować wykonywanie europejskich nakazów aresztowania i wydania”, oraz poinformować o tym organ wykonujący w Belgii;

Wtorek, 9 marca 2021 r.

- Q. mając na uwadze, że zgodnie z art. 9 ust. 8 Regulaminu Parlamentu, Komisja Prawna nie może w żadnym przypadku wypowiadać się o winie bądź braku winy posła oraz o zasadności wszczęcia wobec niego postępowania karnego na podstawie zarzutów, które są mu stawiane, nawet wtedy, gdy analiza wniosku pozwala komisji na dokładne zapoznanie się ze szczegółami sprawy;
- R. mając na uwadze, że zgodnie z art. 5 ust. 2 Regulaminu immunitet parlamentarny nie jest osobistym przywilejem posła, lecz gwarancją niezależności Parlamentu jako całości oraz jego członków;
- S. mając na uwadze, że immunitet parlamentarny ma na celu ochronę Parlamentu i jego członków przed postępowaniami sądowymi w związku z działaniami podejmowanymi w ramach wykonywania obowiązków parlamentarnych, których nie można oddzielić od tych obowiązków;
- T. mając na uwadze, że oskarżenie wyrażnie nie ma związku ze stanowiskiem Antonia Comína i Oliveresa jako posła do Parlamentu Europejskiego, lecz z jego poprzednią funkcją regionalnego ministra zdrowia w Govern (rząd wspólnoty autonomicznej Katalonii);
- U. mając na uwadze, że Antoni Comín i Oliveres jest jedną z osób należących do grupy znajdujących się w podobnej sytuacji osób, wobec których toczy się postępowanie i które są oskarżone o popełnienie przedmiotowych przestępstw, przy czym jedyną różnicą jest to, że obecnie korzysta on z immunitetu jako poseł do Parlamentu Europejskiego; mając w związku z tym na uwadze, że Antoni Comín i Oliveres nie jest jedyną osobą, wobec której toczy się postępowanie w przedmiotowej sprawie;
- V. mając na uwadze, że przywoływane fakty miały miejsce w 2017 r., a przedmiotowe postępowanie karne zostało wszczęte przeciwko Antoniowi Comínowi i Oliveresowi w 2018 r.; mając na uwadze, że na tej podstawie nie można twierdzić, iż postępowanie sądowe zostało wszczęte z zamiarem utrudnienia przyszłej działalności politycznej Antonia Comína i Oliveresa jako posła do Parlamentu Europejskiego, ponieważ jego status posła do Parlamentu Europejskiego był wtedy nadal hipotetyczny i przyszły;
- W. mając na uwadze, że w tym przypadku Parlament nie znalazł zatem dowodów wskazujących na zaistnienie *fumus persecutionis*, czyli okoliczności wskazujących na leżący u podstaw przedmiotowego postępowania sądowego zamiar zaszkodzenia działalności politycznej posła, a tym samym zaszkodzenia Parlamentowi Europejskiemu;
1. podejmuje decyzję o uchyleniu immunitetu Antonia Comína i Oliveresa na mocy art. 9 ust. 1 lit. b) Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do natychmiastowego przekazania niniejszej decyzji i sprawozdania właściwej komisji władzom Hiszpanii i Antoniowi Comínowi i Oliveresowi.
-